

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

ZAPISNIK

s 1. sjednice Savjeta za ljudska prava održane 18. ožujka 2022.

Prva sjednica Savjeta za ljudska prava (u daljnjem tekstu: Savjet) održana je u petak, 18. ožujka 2022. u Banskim dvorima (dvorana 112) s početkom u 14 sati.

Nazočni članovi Savjeta: Boris Milošević, potpredsjednik Vlade Republike Hrvatske i predsjednik Savjeta za ljudska prava; Juro Martinović, Ministarstvo pravosuđa i uprave; Anja Jelavić, Ministarstvo kulture i medija; dr.sc. Irena Petrijevčanin Vuksanović, Ministarstvo unutarnjih poslova; Sebastian Rogač, Ministarstvo vanjskih i europskih poslova; Sonja Žerjav, Ured predsjednika Vlade Republike Hrvatske; Dalibor Šemper, Ured potpredsjednika Vlade Republike Hrvatske; mr.sc. Helena Štimac Radin, Ured za ravnopravnost spolova Vlade Republike Hrvatske; Štefica Stažnik, Ured zastupnika Republike Hrvatske pred Europskim sudom za ljudska prava; Tamara Jovičić, Udruga IKS; Emir Grbić, Savez Roma Republike Hrvatske "KALI SARA".

Nazočni zamjenici članova Savjeta: Josipa Crnoja Bartolić, Ministarstvo rada, mirovinskoga sustava, obitelji i socijalne politike; mr.sc. Vesna Šerepac, Ministarstvo znanosti i obrazovanja, Vesna Trbojević, Ministarstvo gospodarstva i održivog razvoja; mr.sc. Jasminka Katić Bubaš, Ministarstvo zdravstva; Bahrija Sejfić, Ured za ljudska prava i prava nacionalnih manjina Vlade Republike Hrvatske; Tina Đaković, Kuća ljudskih prava; Nemanja Relić, Ured potpredsjednika Vlade Republike Hrvatske.

Ukupno je bilo prisutno 17 od 18 članova (ili zamjenika članova) Savjeta.

Ispričani članovi ili zamjenici članova Savjeta: Stela Fišer Marković (članica) i Darija Marić (zamjenica člana) iz Ureda za udruge Vlade Republike Hrvatske.

Na sjednici su također bile nazočne mr.sc. Tena Šimonović Einwalter, pučka pravobraniteljica; Višnja Ljubičić, pravobraniteljica za ravnopravnost spolova; Anka Slonjšak, pravobraniteljica za osobe s invaliditetom; Helenca Pirnat Dragičević, pravobraniteljica za djecu.

Na početku 1. sjednice Savjeta, g. Boris Milošević, potpredsjednik Vlade Republike Hrvatske i predsjednik Savjeta, srdačno je pozdravio sve prisutne, utvrdio kvorum za održavanje sjednice i otvorio sjednicu usvajanjem Dnevnog reda. Otvorio je raspravu o predloženom dnevnom redu u kojoj nije bilo prijedloga niti primjedbi i potom Dnevni red 1. sjednice Savjeta dao na glasanje.

Jednoglasno je usvojen predloženi Dnevni red 1. sjednice:

- 1) Uvodno obraćanje g. Borisa Miloševića, potpredsjednika Vlade Republike Hrvatske i predsjednika Savjeta
- 2) Pregled stanja u području ljudskih prava iz djelokruga pravobraniteljica
- 3) Informacije o prihvatu i zbrinjavanju izbjeglog stanovništva iz Ukrajine
- 4) Donošenje Poslovnika Savjeta za ljudska prava
- 5) Razno

Nakon glasovanja o dnevnom redu predsjednik Savjeta, započeo je sa svojim uvodnim obraćanjem i time otvorio 1. točku dnevnog reda.

U svom izlaganju istaknuo je da se osnivanje Savjeta naslanja na tradiciju postojanja posebnog međuresornog tijela koje Vladi Republike Hrvatske pomaže u nastojanjima da što konstruktivnije i efikasnije prepozna te reagira na nove izazove u ljudskim pravima, kako na nacionalnoj tako i na globalnoj razini. Naglasio je kako je u prethodnih 30 godina Republika Hrvatska dosegla visoku razinu zaštite temeljnih ljudskih prava, normativno i u praksi, te dokazala posvećenost zaštiti ljudskih prava. Istaknuo je kako su tijekom tog razdoblja bili prisutni i izazovi, kao što su povrede ljudskih prava i diskriminacija, koje je potrebno rješavati i zbog čega je bitno zaštitu i promicanje ljudskih prava postaviti kao jedan od temeljnih političkih i društvenih prioriteta.

Predsjednik Savjeta potom je naveo da se na globalnoj razini susrećemo s izazovima u području ljudskih prava, kao što su epidemija i izbjeglički valovi, zbog čega su ljudska prava ponovno u fokusu, kako političara tako i javnosti diljem svijeta. Globalna pitanja poput migracija, borbe za čist okoliš i održivi razvoj teme su kojima je potrebno pristupiti na društvenoj razini, nikada ne gubeći iz vida humanizam i mirotvorstvo.

Potom je istaknuo kako ratni sukob u Ukrajini predstavlja novi izazov na globalnoj razini, a kao znak solidarnosti Vlada Republike Hrvatske spremna je pružiti svu potrebnu tehničku potporu i humanitarnu pomoć te prihvatiti ukrajinske izbjeglice. Naglašeno je kako je riječ o povijesnom trenutku koji će obilježiti rad Vlade Republike Hrvatske i drugih institucija u nadolazećem razdoblju, stoga je potrebno jačanje implementacije propisa u području ljudskih prava i jačanje pravosuđa kao temeljnog alata za zaštitu ljudskih prava, a u tom kontekstu iznesen je i podatak kako je Republika Hrvatska temeljem presuda Europskog suda za ljudska prava, u proteklom desetogodišnjem razdoblju, isplatila 4 milijuna eura odštete strankama.

Potom je predsjednik Savjeta naveo kako je ove godine planirano donošenje Nacionalnog plana zaštite i promicanja ljudskih i suzbijanja diskriminacije do 2027. godine, kao i Nacionalnog plana za ravnopravnost spolova za razdoblje do 2027. godine. U provedbi su Operativni programi nacionalnih manjina za razdoblje 2021.-2024. i Nacionalni plan za uključivanje Roma za razdoblje od 2021. do 2027. godine, a iz pozicije ljudskih prava prioritet će biti i saniranje posljedica razornih potresa na području Zagreba i Banije, pri čemu će bitan alat biti relevantni fondovi Europske unije.

Istaknuto je kako su u rad Savjeta uključeni predstavnici civilnog društva, a važni akteri u promicanju i zaštiti ljudskih prava bit će i pučka pravobraniteljica, posebne pravobraniteljice, kao i drugi stručnjaci koji će se uključivati u rad Savjeta po potrebi.

Zaključno, predsjednik Savjeta izrazio je želju da Savjet bude mjesto konstruktivne rasprave o stanju ljudskih prava u Hrvatskoj te davanja prijedloge za unaprjeđenje javnih politika i zakona kako bi se omogućila puna ravnopravnost svih građana te naglasio da uspostava ovog tijela predstavlja snažan operativni doprinos provedbi ciljeva kao i snažan simbolički izraz predanosti Vlade Republike Hrvatske zaštiti ljudskih prava.

Potom je predsjednik Savjeta otvorio 2. točku dnevnog reda – Pregled stanja u području ljudskih prava iz djelokruga pravobraniteljica.

Usljedilo je izlaganje pučke pravobraniteljice, Tene Šimonović Einwalter, koja je izložila prioritete i pružila informacije o stanju ljudskih prava u Republici Hrvatskoj sukladno svom djelokrugu rada.

U svom je izlaganju pravobraniteljica Šimonović Einwalter naglasila važnost postojanja jednog krovnog, međuresornog tijela, posvećenog koordinaciji i komunikaciji između uključenih u zaštitu ljudskih prava u Hrvatskoj, a čije je osnivanje zagovarala i preporučivala institucija pučke pravobraniteljice.

U nastavku je istaknula kako Savjet počinje s radom u izazovnom trenutku, za vrijeme rata u Ukrajini, kada je tijekom tri tjedna u Republiku Hrvatsku pristiglo preko 7000 izbjeglica iz Ukrajine, stoga je za odgovarajući prihvati i pomoć pri osiguravanju prava nakon dolaska izuzetno bitna koordinacija, što je Vlada Republike Hrvatske i prepoznala osnivanjem međuresornog tijela zaduženog za koordinaciju u naporima za prihvat izbjeglica. Potom su istaknute druge izvanredne situacije koje su utjecale na ljudska prava u Republici Hrvatskoj odnosno zagrebački i petrinjski potres, kao i epidemija koronavirusa.

Vežano za stanje ljudskih prava u Republici Hrvatskoj, Ured pučke pravobraniteljice tijekom 2022. godine zaprimio je najviše pritužbi na diskriminaciju. Međutim, istaknuto je da većina ne potpada pod diskriminaciju sukladno Zakonu o suzbijanju diskriminacije („Narodne novine“, 85/08., 112/12.) već svjedoči o nejednakosti koju su građani osjećali u kontekstu pandemije koronavirusa i epidemioloških mjera. Potom slijede pritužbe vezane za ostvarivanje prava iz zdravstvene zaštite, prava na rad i područje pravosuđa.

Pučka pravobraniteljica u nastavku je istaknula kako su temeljem pritužbi prepoznati sljedeći problemi – neujednačena dostupnost javnih usluga na području svih dijelova Republike Hrvatske. Specifičnije, problem su zdravstvene ustanove koje su daleko, bez adekvatnog javnog prijevoza, a neki ljudi u tim područjima žive bez struje, vode, kanalizacije. Posebno je teško starijim osobama, osobama s invaliditetom, osobama sa zdravstvenim poteškoćama, a dodatna otegotna okolnost je ako su ujedno u teškoj financijskoj situaciji. Naglašeno je da 1/5 građana živi u riziku od siromaštva, a čak 1/3 starijih osoba te 1/2 starijih osoba koje žive same su u riziku od siromaštva. Potom je istaknuto da prava i usluge trebaju biti dostupne svima, uključujući one koji žive u ruralnim i izoliranim područjima, na otocima, ali i u segregiranim romskim naseljima. Socijalne naknade bi trebale osigurati značajnije smanjenje siromaštva, a upravo su financijska sredstva preduvjet da građani dođu do ostvarenja svojih prava na alternativni način, a na koji ne uspijevaju doći sustavno.

Vežano za ostvarenje socijalnih prava i siromaštvo, pučka pravobraniteljica istaknula je kako su preduvjeti za ostvarenje prava dobro organiziran sustav socijalne skrbi koji je usmjeren na korisnike i ima odgovarajuće kapacitete. Usvojen je i novi Zakon o socijalnoj skrbi („Narodne novine“, broj 18/22.), a preostaje vidjeti na koji način će se ovaj zakon provoditi i odraziti na građane u nadolazećem razdoblju.

Vežano za posljedice na potresom pogođenim područjima, pučka pravobraniteljica istaknula je kako su kuće i ustanove još uvijek na privremenim i često neadekvatnim adresama, što za građane predstavlja izazove u ostvarenju prava na zdravstvene usluge, dostojanstveno stanovanje, a ponekad i osnovne potrebe kao što su voda, potom pravo na radi ili pravo na obrazovanje. Slijedom navedenog, pravobraniteljica će i dalje preporučiti osiguravanje, u većoj mjeri, besplatne pravne pomoći građanima potresom pogođenih područja, što je bitno zbog kompleksnih procedura u procesu obnove. Također važno je i pružanje psihosocijalne pomoći, te odgovarajućeg smještaja za osobe koje žive u kontejnerima.

Zbog posljedica epidemije koronavirusa tijekom 2021. dodatno je naglašeno pitanje prava na zdravlje i dostupnost zdravstvenih usluga, a Ured pučke pravobraniteljice dodatno je pratio utjecaj pandemije na Rome u romskim naseljima, starije osobe i socijalno ugrožene osobe.

Vezano za godišnje izvješće pučke pravobraniteljice, istaknuto je kako je prvenstveno riječ o sustavnoj analizi i ocjeni stanja ljudskih prava i sloboda u Republici Hrvatskoj, a ne ocjeni rada pojedinih institucija. Pučka pravobraniteljica naglasila je kako se preporuke pravobraniteljske institucije vrlo često čuju isključivo kao kritike, međutim one su usmjerene na identificiranje problema i predlaganje rješenja, te uz jedan konstruktivno kritički pristup, razumijevajući ulogu nezavisnih tijela i kroz suradnju, mogu pridonijeti napretku u odnosu na identificirane probleme.

Nadalje, pučka pravobraniteljica najavila je iskorak u izradi godišnjeg izvješća, navodeći kako će se umjesto na pojedine resore i parcijalne probleme, u izvješću raspravljati o dobrom upravljanju, sukladno dobroj ombudsmanskoj tradiciji i uložiti institucije, te će se zajednički pokušati vratiti povjerenje građana u institucije.

Vezano za ulogu i smjernice za budući rad Savjeta, od strane pučke pravobraniteljice predloženo je da se u okviru ovog tijela redovito, jednom godišnje, raspravlja o preporukama Ureda pučke pravobraniteljice nakon rasprave u Saboru Republike Hrvatske jer bi to pomoglo koordinaciji različitih mehanizama.

U nastavku izlaganja, pravosuđe je istaknuto kao područje u kojem je zamjetan porast broja pritužbi građana. Zaprimljene pritužbe se uglavnom odnose na prekapacitiranost i neadekvatan zatvorski smještaj. Iako se prepoznaju napori uloženi u povećanje učinkovitosti i povratak povjerenja građana u institucije, trajnije rezultate je tek potrebno vidjeti.

Potom je istaknuta dobra suradnja s Ministarstvom unutarnjih poslova vezano za prihvatanje izbjeglica. Međutim, navedeno je kako je tijekom prethodne godine jedno od područja na kojem je pravobraniteljstvo najintenzivnije radilo bilo i područje iregularnih migracija, zbog čega je pučka pravobraniteljica ukazala na važnost neovisne i učinkovite istrage, kao što je istaknuto od strane Europskog suda za ljudska prava.

Vezano za prava nacionalnih manjina, pučka pravobraniteljica istaknula je da postoje propisi na visokoj razini međutim jamstva iz pravnog okvira često ne zažive u stvarnosti.

Potom je istaknula kako građani u pritužbama ističu da nemaju informacija o svojim pravima i mehanizmima zaštite koji su im na raspolaganju. Propisi su često komplicirani te građani nisu u jednakom položaju i ne mogu razumjeti koja prava imaju i kako se zaštititi. U nastavku je istaknuto i pitanje dostupnosti informacija o pravima, neodgovaranje ili nedostupnost odgovora u rokovima ili prebacivanje odgovornosti s jedne institucije na drugu. Navedeno je vezano za pitanja međuresorne suradnje, koju bi ovaj Savjet, zbog svoje uloge mogao unaprijediti, istaknula je pučka pravobraniteljica.

Zaključno, naglašeno je kako postoje visoka očekivanja od rada Savjeta, a institucija pučke pravobraniteljice rado će se odazvati inicijativama i aktivnostima kao voljan i konstruktivan partner.

Predsjednik Savjeta, g. Boris Milošević, zahvalio je pravobraniteljici Šimonović Einwalter na izlaganju te istaknuo nekoliko ključnih zaključaka temeljem izloženoga. Složio se s prijedlogom da Savjet bude mjesto dijaloga i suradnje vezano za preporuke iz godišnjih izvješća pučke pravobraniteljice, kao mjesto na kojem bi se iste mogle dodatno pojasniti i implementirati u rad institucija, a budući da su preporuke dobronamjerne i konstruktivne i za dobrobit građana. Istaknuo je kako je za preporuke koje se ne mogu implementirati potrebno pojasniti razloge. Potom je naveo kako je ovu temu potrebno dodatno raspraviti na jednoj od sljedećih sjednica Savjeta.

U nastavku sjednice pravobraniteljica za osobe s invaliditetom, Anka Slonjšak, izložila je stanje u Republici Hrvatskoj vezano za položaj osoba s invaliditetom. Pravobraniteljica je istaknula kako od svog osnutka Ured pravobraniteljice za osobe s invaliditetom djeluje sukladno Zakonu o pravobranitelju za osobe s invaliditetom („Narodne novine“, broj 107/07.) i Zakonu o suzbijanju diskriminacije („Narodne novine“, br. 85/08. i 112/12.) u dijelu koji se odnosi na invaliditet. U međuvremenu je kao strateški cilj postavljeno otvaranje područnih ureda, kako bi bili bliži osobama s invaliditetom i na terenu, te je 2018. otvoren područni ured u Osijeku, 2019. u Splitu i 2021. u Rijeci.

Istaknuto je da Ured pravobraniteljice za osobe s invaliditetom djeluje i sukladno članku 26. Zakona o zaštiti osoba s duševnim smetnjama („Narodne novine“, broj 76/14.), a jedan od najvažnijih međunarodnih dokumenata po kojima djeluje je Konvencija o pravima osoba s invaliditetom, a od nacionalnih strategija važan je Nacionalni plan izjednačavanja mogućnosti za osoba s invaliditetom 2021.- 2027.

Potom je pravobraniteljica istaknula da, prema zadnjim podacima Hrvatskog zavoda za javno zdravstvo, u Republici Hrvatskoj ima 14.4% osoba s invaliditetom različitih životnih dobi (586 000 građana), a u radno aktivnoj dobi ih je 258 000 među kojima je dugotrajno zaposleno 4.5%, odnosno 12 000 osoba (prema očevidniku koji vodi Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje). Pravobraniteljica je naglasila da je riječ o izuzetno važnom problemu, budući da istovremeno s nedostatkom radne snage imamo visok udio nezaposlenih osoba s invaliditetom, među kojima je i velik dio onih koji su u profesionalnoj mirovini te bi mogli raditi dio vremena uz plaću.

Nadalje, niska obrazovna struktura istaknuta je kao drugi značajan problem vezano za osobe s invaliditetom. Pravobraniteljica je navela kako je među osobama s invaliditetom 66% onih koje nemaju niti završenu osnovnu školu, a samo je 1% onih sa završenim fakultetom, što znači da je velik broj osoba s invaliditetom ovisno o socijalnoj skrbi, odnosno naknadama koje propisuje Zakon o socijalnoj skrbi. Slijedom toga, za osobe s invaliditetom položaj značajno ovisi o pojedinačnom zalaganju ili zalaganju obitelji za osobu s invaliditetom.

Pravobraniteljica je istaknula kako su se tijekom 2021. godine najčešće kršila prava u onim područjima koja su za osobe s invaliditetom od ključne važnosti - prava vezana za socijalnu zaštitu, pristupačnosti i mobilnost, rad i zapošljavanje, obrazovanje i neovisnost u smislu potrebne podrške u domu ili života u zajednici. Podrška za život u domu ili u zajednici pokazale se posebno važnom za vrijeme pandemije, neovisno o tome da li osoba živi u urbanom, ruralnom području ili na otoku.

Kao poseban problem za osobe s invaliditetom istaknuto je i ograničavanje prava osoba koje žive u ustanovama. Navedeno je kako istovremeno s nedostatkom podrške za osobe koje žive u vlastitom domu (nema asistencije) postoje i ograničenja za osobe u ustanovama, a kao primjer je navedena nemogućnost posjeta zbog epidemioloških mjera.

Za osobe s invaliditetom kao značajan problem prepoznato je i pitanje međuresorne suradnje. Istaknuto je kako se osobe s invaliditetom deklarativno pozivaju u radne skupine, no njihova stajališta se ne uvažavaju, a kao primjer je naveden proces izrade Zakona o socijalnoj skrbi. Znanja i stručnost osoba s invaliditetom često se ne uvažavaju tijekom tih procesa.

Potom je navela kako zakonodavni okvir osigurava kvalitetnu provedbu, no u primjeni i dalje postoji niz problema, a posebno je potrebno potaknuti međuresornu suradnju i brzinu donošenja odluka.

Vezano za budući rad Savjeta, pravobraniteljica je istaknula očekivanje da će se preporuke vezane za osobe s invaliditetom, koje se također upućuju u Sabor Republike Hrvatske, Vladi Republike Hrvatske i svim jedinicama lokalne i regionalne samouprave, zajednički obraditi

nakon godišnjeg izvješća na način da ne budu prihvaćene samo deklaratorno već i prihvaćene na koristi osoba s invaliditetom.

U nastavku izlaganja, pravobraniteljica je spomenula kako je UN-ov Odbor za prava osoba s invaliditetom dao niz preporuka vezanih za osobe s invaliditetom, iako su deklarativno prihvaćene od strane Republike Hrvatske njihova provedba nije riješena. Slično je istaknuto da iako postoji Povjerenstvo Vlade Republike Hrvatske za osobe s invaliditetom, izostaje operacionalizacija rada i krajnji učinak koji se očekuje od Povjerenstva navodeći da se tijelo rijetko sastaje, a zaključci ne vode do značajnih promjena u sustavu.

Predsjednik Savjeta, g. Boris Milošević, zahvalio je pravobraniteljici Slonjšak na izlaganju i potvrdio da iako postoji dobar zakonodavni okvir postoje poteškoće u provedbi te pitanja vezana za sukob nadležnosti. Savjet će nastojati ostvariti konkretne pomake koji će voditi do rješenja te je naveo da će se u dogovoru s pravobraniteljicom detektirati i izložiti ključne teme te potom potaknuti njihovo rješavanje.

Usljedio je izlaganje pravobraniteljice za ravnopravnost spolova, Višnje Ljubičić, koja je na početku pozdravila nazočne, a u nastavku iznijela opis stanja vezano za ravnopravnost spolova.

Na početku je izdvojila pandemiju, rat u Ukrajini i potrese kao izazove za Republiku Hrvatsku, ali i za zemlje u okruženju, te naglasila kako je trenutno pitanje raseljenih osoba, ali i prihvata izbjeglica iz Ukrajine ključna tema, zbog čega je rad ovakvog međuresornog tijela na razini Vlade Republike Hrvatske, u sinergiji s pravobraniteljskim institucijama, ali i s nevladinim organizacijama, od izrazitog značaja. Potom je istaknula učinkovito i transparentno postupanje te vraćanje povjerenja u rad institucije kao teme od posebnog značaja za pravobraniteljske institucije, tijela državne uprave i tijela s javnim ovlastima.

Vezano za ravnopravnost spolova istaknula je kako su, postupajući po pritužbama, pitanja vezana za rad i zapošljavanja te socijalnu sigurnosti prepoznata kao pitanja od iznimne važnosti za građane. U tim područjima najveći broj pritužbi odnosi se na osiguranje materijalne egzistencije i socijalnih prava (46 % pritužbi), a zatim slijede pritužbe zbog nasilja u obitelji, rodno uvjetovanog nasilja, a potom i sva ostala područja u djelokrugu pravobraniteljskog ureda.

Temeljne diskriminacijske osnove po kojima postupa Ured pravobraniteljice za ravnopravnost spolova su bračni/obiteljski status, uključujući majčinstvo, spolni i rodni identitet. Istaknuto je da se, u odnosu na diskriminaciju pravobraniteljstvo u 80% slučajeva bavi pitanjima spolne, odnosno rodne diskriminacije.

Vezano za područje rada i zapošljavanja, istaknuto je kako je najviše pritužbi zaprimljeno od žena, što ne iznenađuje jer žene čine veći dio nezaposlenih i veći dio među onima koji rade u potplaćenim sektorima. Istaknuto je i da su žene češće žrtve spolnog uznemiravanja, podzastupljene su na visokim pozicijama poslovnog odlučivanja, nemaju jednake mogućnosti za napredovanje te imaju niže plaće i mirovine.

U nastavku su navedeni glavni izazovi i prepreke uočene od strane pravobraniteljstva za ravnopravnost spolova. Glavni izazovi su sada prvenstveno vezani za majčinstvo, pa zatim životnu dob žena. Tijekom pandemije koronavirusa kao izazov su prepoznati samovolja poslodavaca u odlučivanju kada se radilo o majkama koje imaju manju djecu, nepostojanje obiteljske poslovne politike i seksualno uznemiravanje, a koje je 2021. godine imalo iznimno visok porast zahvaljujući platformama „Nisam tražila“ i „Nisi sama“ koje su progovarale o seksualnom uznemiravanju na fakultetima.

Vezano za prepreke u području rada i zapošljavanja, Ured pravobraniteljice za ravnopravnost spolova, u svjetlu donošenja novog Zakona o radu, obratio se Ministarstvu rada, mirovinskoga

sustava, obitelji i socijalne politike, tražeći prostor za sudjelovanje i doprinos izmjenama postojećeg zakona jer se smatra ključnim u odnosu na pitanje jednakosti i transparentnosti plaća žena i muškaraca, ali i vezano za zaštitu od uznemiravanja na radnom mjestu, zaštitu trudnica i osoba na roditeljskom dopustu te vezano za prekarni rad (sve mogućnosti vezane za rad na ugovor o radu na određeno vrijeme). Pravobraniteljica je istaknula kako je u očekivanju odgovora nadležnog ministarstva te koristi priliku da ovaj Savjet podsjećanjem razmotri mogućnosti za unaprjeđenje radnog materijala. Potom je navela kako pravobraniteljska institucija želi proaktivno sudjelovati s prijedlozima u ranoj fazi radnog procesa, budući da intervencije u smislu amandmana nisu rezultirale pomacima.

Nadalje, pravobraniteljica je navela kako je Republika Hrvatska na zadnjem mjestu u Europskoj uniji po korištenju očevo roditeljskog dopusta, i podsjetila da se Republika Hrvatska opredijelila za demografsku i natalitetnu politiku te bi stoga trebala osnažiti zakonodavstvo kroz proaktivne mjere. U nastavku je također skrenula pozornost na radnu skupinu koja radi na novom zakonu o roditeljskim potporama vezano za uvođenje EU direktive, a odnosi se na očev dopust od najmanje 10 dana, gdje pravobraniteljica ima prijedloge za fleksibilne radne uvjete roditelja.

Kao izazov je istaknula i pitanje nasilja u obitelji i rodno utemeljenog nasilja te femicid - navodeći da se u prvih 60 dana ove godine dogodilo 5 ubijenih žena (4 od bliskih osoba i 1 od poznanika) te 3 pokušaja ubojstva, 4 zatočenja i 4 prijetnje ubojstvom. U proteklih pet godina vidljiv je i dvostruki porast kaznenih djela kada se radi o nasilju u obitelji te pravobraniteljica apelira na sve koji su uključeni u postupanje po protokolu o nasilju u obitelji, da primjenjuju rodno senzibilan pristup.

Pravobraniteljica je u nastavku izlaganja pozdravila osnivanje novih skloništa za žrtve nasilja u obitelji, navodeći da ih trenutno ima 25 u 21 županiji. Međutim, istaknut je nedostatak sustavnog financiranja, kašnjenje ili nedostatna sredstva za skloništa. Predlaže se razmotriti novi model financiranja skloništa. Analiza Ureda pravobraniteljice za ravnopravnost spolova pokazala je da županije koje imaju skloništa za financiranje skloništa i savjetovaništva izdvajaju manje od 1 % proračuna što ukazuje da je potrebno više senzibilizacije za prepoznavanje takvih potreba. Kao sljedeći izazov istaknuto je i pitanje žena ovisnica, navodeći da među 25 skloništa, većina skloništa ne prihvaća žene koje su ovisne o drogi/alkoholu ili imaju mentalne poteškoće, a nisu prihvaćene ni u sigurne kuće, stoga je potrebno otvoriti nove ove referentne centre za takva skloniste ili pronaći novo rješenje.

Izloženi su i izazovi vezani za rodne i seksualne manjina te pitanja vezana za transrodne osobe. Istaknuto je da nije došlo do osnivanja planirane međuresorne skupine Ministarstva zdravstva i Hrvatskog zavoda za zdravstveno osiguranje vezano za pitanja zdravstvene skrbi i operativne tretmane transrodnih osoba. Korisnici i oni koji se obraćaju Nacionalnom zdravstvenom vijeću tvrde kako očitovanja o njihovom rodnom identitetu kasne zbog čega je bilo potrebno posredovanje pravobraniteljske institucije između nezadovoljnih građana i resornog ministarstva. Pravobraniteljica je istaknula da bi trebalo aktivirati spomenutu međuresornu radnu skupinu i konačno finalizirati financiranje ili subvencioniranje takvih troškova.

U nastavku izlaganja pravobraniteljica je kao izazov istaknula i porast zločina iz mržnje u 2021. godini. Primjetno je povećanje zločina iz mržnje i govora mržnje temeljem spolne orijentacije u odnosu na razdoblje od prije dvije godine. Predloženo je da se u Uredu za ljudska prava i prava nacionalnih manjina, koji koordinira radom i prikuplja podatke od svih dionika o zločinu iz mržnje, naglasi kako metodologija prikupljanja podataka nije dovoljno razrađena i trebalo bi je unaprijediti. Navedeno je kako Državno odvjetništvo Republike Hrvatske vrlo često ne

dostavlja podatke, a podaci Ministarstva unutarnjih poslova i sudova nisu upareni zbog čega je potrebno sustavno se posvetiti unaprjeđenju metodologije.

Vežano za pitanje pripadnica nacionalnih manjina, pravobraniteljica je naglasila kako je potreban rad na prevenciji ranih brakova i maloljetničkih trudnoća. Istaknuto je kako će Ured pravobraniteljice za ravnopravnost spolova u suradnji s Ministarstvom znanosti i obrazovanja pokušat poduzeti korake na terenu kako bi se za sve djevojčice koje izlaze iz sustava kontrolirali izostanci s nastave.

Vežano za pitanje prostitucije, potrebna je politička odluka i konsenzus o tome na koji način će se donijeti novi zakon o prekršajima protiv javnog reda i mira i kako će se odnositi prema osobama koje se odaju prostituciji i koje se kažnjavaju, a korisnici tih usluga se ne kažnjavaju. Pitanje prostitucije važno je i u kontekstu vala raseljenih osoba iz Ukrajine, budući da su raseljene osobe nezaposlene i percipiraju se kao potencijalne žrtve trgovanja ljudima.

Pravobraniteljica je istaknula kako se, unatoč formiranju Međuresorne radne skupine za provedbu aktivnosti prihvata i zbrinjavanja izbjeglog stanovništva iz Ukrajine, te prepoznavanju rada pravobraniteljskih institucija s građanima i na terenu, ne može očekivati prijedlog izmjene zakona budući da je za to potrebna politička odluka i reprezentativan skup kao što je Savjet, stoga je upravo to jedan od prijedloga za promišljanje resornih tijela u daljnjem radu Savjeta.

Pravobraniteljica je istaknula kako županijska povjerenstva apeliraju na potrebu donošenja Nacionalnog plana za ravnopravnost spolova i pripadajućeg akcijskog plana kako bi mogli donijeti svoje županijske akcijske planove.

Predsjednik Savjeta, g. Boris Milošević, zahvalio je pravobraniteljici za ravnopravnost spolova, Višnji Ljubičić, navodeći kako je upravo u području ravnopravnosti spolova napravljen značajan iskorak, iako i dalje postoji neravnopravnost, diskriminacija i problemi koji često u javnosti dobiju pozornost tek kada se dogodi femicid. Zaključio je da će Savjet pokušati pronaći rješenja za neke od izloženih tema.

U nastavku sjednice, pravobraniteljica za djecu, Helenca Pirnat Dragičević, izložila je relevantne podatke o stanju prava djece u Republici Hrvatskoj.

Uvodno je istaknula veliku važnost prepoznavanja i osnivanja krovnog tijela kao što je Savjet u okolnostima oružanog sukoba i ratnih zbivanja u Ukrajini kada su dječja prava u eskalirajućoj krizi. Nadalje, navela je kako posljednje tri godine živimo u izvanrednim okolnostima uzrokovanim koronavirusom, epidemiološkim mjerama, potresima kao i sve težom ekonomskom i životnom situacijom zbog čega problemi koji su postojali i prije, a vezani su za prava djece, dodatno eskaliraju, a navedeno ukazuje na nužnost sustavnog rješavanja problema. Krizne situacije su dodatno naglasile niz problema, a iako su sustavi pokazali određenu fleksibilnost i prilagodbu, to se događalo presporo i u nedovoljnoj mjeri.

Istaknula je kako su se pritužbe građana u prethodnoj godini, u najvećoj mjeri, odnosile na područje odgoja i obrazovanja (preko 24%), zatim ostvarenja roditeljske skrbi, ali i na područje nasilja nad djecom i zanemarivanje djece, zdravstvena prava, pravosudna prava, sigurnost djece, povreda prava na privatnost, ekonomska prava i ostala prava koja prate sva područja života djece.

Pravobraniteljica je prepoznala uložene napore tijekom protekle dvije godine trajanja pandemije, kao i određene pomake na nacionalnoj razini, vežano za prava djece i zaštitu dječjih prava, no i dalje je naglasak na onome što je potrebno unaprijediti. Podsjetila je sve predstavnike sustava i članove Savjeta da djeca u svim okolnostima moraju biti prioritet jer

njihovo odrastanje ne može čekati, a izgradnja ljudskog kapitala i održivost počinje upravo s djecom i njihovim pravima.

Pravobraniteljica je u nastavku ukazala na ključne probleme, a kao prva prepreka ostvarenju prava djece identificiran je nedostatak koordinacije i preuzimanja odgovornosti. Istaknuto je da Vijeće za djecu ne ostvaruje svoju ulogu, ne istupa u javnost, ne donosi preporuke i ne oglašava se vezano za pitanja važna za prava djece, što je bilo posebice bitno u kontekstu pandemije kada su djeca prepoznata kao posebno ranjiva skupina.

Pravobraniteljica je iskazala zabrinutost vezano za kreiranje i provedbu nacionalne strategije za prava djece i dječji proračun, navodeći kako je Nacionalna strategija za prava djece u Republici Hrvatskoj za razdoblje od 2014. do 2020. istekla krajem 2020., a nova strategija još nije spremna, odnosno trenutno je u javnom savjetovanju. Pored toga, istaknut je nedostatak podataka o evaluaciji onoga što je učinjeno po prethodnoj strategiji i praćenje ostvarivanja ciljeva strategije. Zadnja evaluacija Nacionalne strategije za prava djece u Republici Hrvatskoj za razdoblje od 2014. do 2020. odnosi se na 2016. godinu, dok za petogodišnje razdoblje koje je slijedilo nedostaju informacije o ostvarenim rezultatima. Navedeno ukazuje na nedovoljan interes za provedbu ključne strategije vezane za prava djece, a pravobraniteljica je istaknula relevantnost uloge Savjeta u rješavanju ovih pitanja.

Vezano za pitanje dječjeg proračuna istaknuto je kako njegovo donošenje predstavlja iskorak za zaštitu dječjih prava, a Republika Hrvatska je primjer dobre prakse kao jedna od 8 država Europske unije u kojima je donesen dječji proračun. Međutim, pravobraniteljica je naglasila kako je proračun donesen tek formalno i da svi zajedno trebamo napraviti iskorak kako bi dječji proračun zaživio u praksi.

U nastavku je pravobraniteljica navodi da postojeća istraživanja ukazuju kako je krizna situacija ugrozila dobrobit i mentalno zdravlje svih pa tako i djece i zbog čega je izuzetno važno ovom pitanju posvetiti dodatnu pažnju. Vezano za pitanje mentalnog zdravlja stanje je sada alarmantno, istaknula je pravobraniteljica, te pozvala Savjet na zajedničku koordiniranu aktivnost i osvještavanje svih o ovom problemu, naglašavajući kako je bitno imati sustavnu politiku koja će se baviti poboljšanjem mentalnog zdravlja. Vezano za ovu problematiku istaknuta je važnost postojanja mobilnih stručnih timova, ne samo za djecu već i za odrasle.

Nadalje, pravobraniteljica je izdvojila područja u okviru kojih je potrebno pojačati aktivnosti resornih ministarstava pri tome ističući ograničavanje socijalnih i drugih kontakata, izloženost stresu, financijsku nesigurnost koja vodi ka zlostavljanju i nasilju u obitelji, te povećanje vršnjačkog nasilja u školskom i digitalnom okruženju. Navela je kako, unatoč donošenju planova i strategija s ciljem smanjenja nasilja nad djecom, u obitelji, školama i među djecom rezultati zasada izostaju. Potom je istaknula kako se povećava kriza povjerenja u institucije koje se bave zaštitom djece te navela kako je broj djece u institucijama u porastu, dok se istovremeno ciljevi deinstitucionalizacije ne ostvaruju.

Zaključno, istaknula je da ima puno područja u kojima se očekuje suradnja i zajednička pomoć djeci i apelirala na pomoć Savjeta kako bi se djeca stavila na prvo mjesto i to ne samo deklaratorno već i u praksi.

Predsjednik Savjeta zahvalio je pravobraniteljici Pirnat Dragičević te ponovio kako je alarmantno stanje po pitanju mentalnog zdravlja važna tema, naglašavajući da dobrobit djece treba biti na prvom mjestu. Naveo je kako nisu moguća rješenja u kratkom roku, no Savjet u okviru svojih nadležnosti može raditi na unaprjeđenju strateških dokumenata i njihove provedbe.

Potom je predsjednik Savjeta otvorio 3. točku dnevnog reda – Informacije o prihvatu i zbrinjavanju izbjeglog stanovništva iz Ukrajine.

U okviru ove točke, državna tajnica u Ministarstvu unutarnjih poslova, dr.sc. Irena Petrijevčanin Vuksanović, upoznala je članove Savjeta s najnovijom situacijom po pitanju raseljenih osoba iz Ukrajine.

Državna tajnica istaknula je kako se ovoj situaciji pristupilo koristeći pozitivna i negativna iskustva iz prethodnih kriznih situacija. Nadovezujući se na govore pravobraniteljica zaključila je da su konstruktivna kritičnost, operacionalizacija rada, sustavan rad na rješavanju problema, sinergija djelovanja i proaktivnost ključne smjernice za rad Ministarstva unutarnjih poslova u pristupu kriznoj situaciji s prihvatom i zbrinjavanjem raseljenih osoba iz Ukrajine.

U nastavku su prezentirani podaci o broju raseljenih osoba iz Ukrajine. U Republiku Hrvatsku je do 18. ožujka 2022. pristiglo 3680 žena (48,3 %), 3030 djece (40 %) i 912 muškaraca (12 %), ukupno 7621 raseljena osoba. Od 25. veljače 2022. osigurano je zbrinjavanje raseljenih osoba u tri prihvatna centra (Osijek, Varaždin i Gospić) i 19 kolektivnih smještaja, a 18. ožujka 2022. spreman je i smještaj u 279 privatnih objekata. Ujedno je naglašeno kako su brojke podložne promjenama u roku od 24 satnom intervalu.

Vezano za dinamiku pristizanja, državna tajnica istaknula je kako mimo pojedinačnih dolazaka, najavljen dolazak tri konvoja, što predstavlja lagani intenzitet dolazaka. Prema zadnjim podacima imamo 350 dolazaka na dan na granične prijelaze, a očekuje se povećanje intenziteta u narednim tjednima.

U svom izlaganju državna tajnica naglasila je svjesnost Ministarstva unutarnjih poslova o mogućim ugrozama ljudskih prava i mogućoj diskriminaciji, zbog čega su sve osobe koje rade u prihvatnim centrima i kolektivnim smještajima dobile posebne upute, a održano je i nekoliko sastanaka, osobe su prošle elementarnu edukaciju koju pravobraniteljske institucije i nevladine organizacije preporučuju vezano za postupanje prema raseljenim osobama.

Potom je najavljena objava internetske stranice „Hrvatska za Ukrajinu“ (<https://hrvatskazaukrajinu.gov.hr/>) u nedjelju, 20. ožujka 2022. Riječ je dvojezičnoj internetskoj stranici (na hrvatskom i ukrajinskom jeziku) koja će svakodnevno donositi podatke od značaja za raseljene osobe iz Ukrajine. Internetska stranica sadržavati će odgovore na pitanja prikupljena od strane ukrajinskih udruga, a koja se odnose na različita područja života. Nadalje, sadržavat će odgovore na pitanja vezana za smještaj, službe dostupne na pojedinim lokacijama, prava vezana za socijalnu pomoć, zdravstvenu zaštitu kao i obrazovanje. Internetska stranica će se redovito, na dnevnoj bazi, ažurirati s relevantnim informacijama.

Državna tajnica u nastavku izlaganja predstavila je model rada za prihvata i zbrinjavanje raseljenih osoba. Vlada Republike Hrvatske 28. veljače 2022. prihvatila je Odluku o osnivanju Međuresorne radne skupine za provedbu aktivnosti prihvata i zbrinjavanja izbjeglog stanovništva iz Ukrajine. U okviru Međuresorne radne skupine djeluju svi dionici iz različitih resora, a uključeni su i predstavnici ukrajinskog naroda u Republici Hrvatskoj. Međuresorna radna skupina se redovito sastaje, a pod ovom skupinom djeluje skupina niže razine, nazvana Operativna radna skupina Međuresorne radne skupine za provedbu aktivnosti prihvata i zbrinjavanja izbjeglog stanovništva iz Ukrajine (dalje u tekstu: Operativna radna skupina). Operativna radna skupina djeluje unutar ravnateljstva civilne zaštite i koordinira sve aktivnosti na dnevnoj razini, a u njen sastav uključeni su predstavnici nevladinih organizacija i pravobraniteljskih institucija te je otvoren poziv prema organizacijama civilnog društva da se uključe. Ministarstvo unutarnjih poslova nudi koordinaciju i sinkronizaciju svih aktivnosti, a udrugama je ponuđena mogućnost da iskažu interes za aktivnosti koje žele provoditi, slijedom

čega su raspoređeni po prihvatnim centrima i kolektivnom smještaju. Postoji i mogućnost organizacije preventivnih aktivnosti s nadležnim ministarstvima, a prvenstveno u području rada i socijalne skrbi te obrazovanja.

Nadalje, uspostavljena je adresa e-pošte Operativne radne skupine na koju je moguće slati upite, primjedbe i prijedloge koji se potom upućuju nadležnim tijelima i rješavaju.

Državna tajnica u nastavku je navela da se tri puta dnevno donose situacijska izvješća, razmjenjuju informacije 24 sata dnevno i 7 dana u tjednu s graničnom policijom, Frontex-om, Europol-om i svim ostalim relevantnim tijelima. Sve policijske uprave na dnevnoj razini su informirane o sastancima, kao i o pojedinačnim primjedbama koje upućuju građani, a tiču se informacija ili problema vezanih za raseljene osobe.

Kada raseljena osoba uđe u Republiku Hrvatsku dobije korisne informacije od strane graničnih policajaca (uključujući QR kodove koji pokazuju put do najbližeg prihvatnog centra). U prihvatnom centru raseljene osobe se mogu zadržati 48 sati, prilikom čega mogu odabrati mogućnost boravka u Republici Hrvatskoj. Naglašeno je kako je omogućena određena fleksibilnost u slučaju da raseljene osobe naknadno žele promijeniti/produžiti mogućnost boravka.

Sukladno Zakonu o strancima („Narodne novine“, broj 133/2020.) kratkotrajni boravak odnosi se na razdoblje od 90 dana, a postoji Mehanizam privremene zaštite reguliran 4. ožujka 2022. na razini Europske unije kojim se regulira status stranca pod privremenom zaštitom i osigurava sva potrebna prava sukladno Zakonu o međunarodnoj i privremenoj zaštiti („Narodne novine“ br. 70/15. i 127/70.) i Provedbenoj odluci Europskog vijeća. Raseljenim osobama nudi se kolektivni smještaj ili privatni smještaj, a do 20. ožujka 2022. sva resorna tijela trebaju dostaviti plan i financijski okvir za integraciju raseljenih osoba.

Državna tajnica potom je navela kako su dogovorene potrebne izmjene Zakona o međunarodnoj i privremenoj zaštiti i zahvalila svim pravobraniteljskim institucijama na prijedlozima koji su i uključeni po nadležnim tijelima. Istaknula je da Ministarstvo znanosti i obrazovanja u koordinaciji s Ministarstvom unutarnjih poslova mora napraviti plan po županijama za uključivanje djece (dobi do 18 godina) u sustav predškolskog, osnovnoškolskog i srednjoškolskog obrazovanja, kao i napraviti izračun troškova za knjige, prijevoz, a slične aktivnosti predviđene su od strane drugih tijela, sukladno njihovoj nadležnosti. Dodatno je naglašeno kako prava privremene zaštite uključuju osiguravanje osnovnih sredstava za život i smještaj, pravo na osnovnoškolsko, srednjoškolsko i visoko obrazovanje te zdravstvenu skrb.

Državna tajnica istaknula je očekivanje da će nadležna državna tijela, u simbiozi s pravobraniteljskim institucijama i nevladinim organizacijama, uspješno organizirati prihvat, smještaj i integraciju raseljenih osoba.

U nastavku sjednice, predsjednik Savjeta, zahvalio je državnoj tajnici Petrijevićeviću Vuksanović na izlaganju i naveo da je riječ o novoj krizi, odgovore na izazove potrebno je pronaći dok je nizak intenzitet dolazaka raseljenih osoba, budući da s povećanjem broja raseljenih osoba i mogućim produbljenjem ekonomska kriza može doći do opadanja visoke razine solidarnosti i novih problema u društvu. Zaključno je istaknuo da su među raseljenim osobama prvenstveno žene i djeca i mali broj muškaraca koje je bitno zbrinuti na dostojanstven način te ih uključiti u normalan život s obzirom na neizvjesnost ratnih zbivanja i neizvjesnost mogućnosti njihovog povratka u Ukrajinu.

Potom je predsjednik Savjeta otvorio 4. točku dnevnog reda – Donošenje Poslovnika Savjeta za ljudska prava (nadalje: Poslovnik).

Dalibor Šemper, predstojnik Ureda potpredsjednika Vlade Republike Hrvatske, predstavio je Poslovnik i istaknuo kako je dokument prilagođen potrebama ovog tijela. Poslovnik je dostavljen članovima na očitovanje u roku 7 dana te su tom roku zaprimljene primjedbe članova iz dva tijela. Ministarstva vanjskih i europskih poslova očitovale su se na točku II. Poslovnika koja se odnosi na zadaće Savjeta. Istaknuto je kako primjedba nije prihvaćena jer su zadaće Savjeta preuzete iz Odluke o osnivanju Savjeta za ljudska prava te su definirane predmetnom Odlukom. Dostavljene nomotehničke izmjene i predložena terminološka pojašnjenja odgovarajuće su prihvaćena i ugrađena u Poslovnik.

Zaprimljen je prijedlog Ureda za ljudska prava i prava nacionalnih manjina da se precizira odredba koja se odnosi na naknadu troškova za članove Savjeta. Predstojnik Ureda istaknuo je kako članovi Savjeta, koji primaju plaću iz Državnog proračuna ne mogu ostvariti naknadu za rad u Savjetu. Članovi Savjeta iz reda organizacija civilnog društva mogu ostvariti naknadu putnih troškova ukoliko će ih biti. Predloženo je Ured za ljudska prava i prava nacionalnih manjina iduće godine planira posebnu stavku za financiranje putnih troškova članova Savjeta.

Po isteku roka za očitovanje, Savez Roma u Republici Hrvatskoj "KALI SARA" predložio je sudjelovanje člana i zamjenika člana na sjednicama Savjeta. Prijedlog nije prihvaćen budući da zbog tehničkih uvjeta nije izvedivo širenje sastava Savjeta koji ima 18 članova. Predviđeno je sudjelovanje ili člana Savjeta ili zamjene člana, dok je u slučaju organizacije virtualne sjednice moguće sudjelovanje člana i zamjene člana.

U nastavku sjednice predsjednik Savjeta otvorio je glasanje o Poslovniku koji je jednoglasno donesen. Istaknuto je kako će Poslovnik biti dostavljen svim članovima Savjeta elektronskom poštom.

Nakon donošenja Poslovnika, predsjednik Savjeta otvorio je zadnju točku dnevnog reda – Razno, te zamolio nazočne da se jave za riječ i iznesu prijedloge i komentare vezane za daljnji rad Savjeta.

Prva se za riječ javila zastupnica Republike Hrvatske pred Europskim sudom za ljudska prava, Štefica Stažnik. Iskazala je nadu da će Savjet biti platforma koja doprinosi učinkovitijem izvršavanju presuda Europskog suda za ljudska prava. Istaknula je da plaćanje presude ne oslobađa obveze da mijenjamo politike, sudsku i administrativnu praksu u presudama Europskog suda koje su konačne. Iako su hrvatski zakoni dobri, postoji nekoordiniranost i problemi u načinu primjene propisa od strane Državnog odvjetništva Republike Hrvatske, sudbenih tijela, sve do ustavnog suda i administrativnih tijela. Istaknula je kako je Savjet sastavljen od predstavnika izvršne vlasti i pravobraniteljskih institucija, međutim za povrede ljudskih prava treba imati pristup sudu i tijelo koje će o tome odlučiti pa je iskazala očekivanje da će rad Savjeta pridonijeti unaprjeđenju stanja i u tom smislu.

Predsjednik Savjeta, g. Boris Milošević, zahvalio je zastupnici Stažnik i naglasio važnost primjene presuda i ispravljanja nepravdi koje su dovele do sudski utvrđene povrede prava. Ispravio je navod zastupnice Stažnik da su pravobraniteljice u sastavu Savjeta, te istaknuo da sudjeluju kao gošće na 1. sjednici Savjeta.

Potom se za riječ javila ravnateljica Ureda za ravnopravnost spolova Vlade Republike Hrvatske, Helena Štimac Radin, koja je podržala osnivanje Savjeta i istaknula važnost ovog tijela za sve koji rade u državnoj upravi jer pridonosi sinergiji između nadležnih tijela i uspješnijoj primjeni zakona. Istaknula je kako bi Savjet trebao biti aktivan da se provedba zakona podigne na višu razinu s obzirom da imamo zakone koji su proturječni te probleme u interpretaciju i primjeni istih. Istaknula je nadu da će se sjednice Savjeta redovito održavati i pridonijeti boljoj suradnji

tijela državne uprave i vladinih ureda te većoj vidljivosti različitih aspekata ljudskih prava te pojačati značaj koji Vlada Republike Hrvatske daje zaštiti ljudskih prava.

Nadalje, predstavnicu Udruge IKS Tamara Jovičić istaknula je kako je konstituiranje ovakvog tijela izuzetno pohvalan trenutak budući da omogućava direktnu suradnju s predstavnicima tijela državne uprave i predstavlja još jedan kanal za komunikaciju.

Potom je predstavnicu Kuće ljudskih prava, Tina Đaković, istaknula kako podržava prijedlog pravobraniteljskih institucija da se u okviru Savjeta raspravlja o preporukama pravobraniteljskih institucija te iskazala želju da se raspravlja i o preporukama međunarodnih mehanizama za zaštitu ljudskih prava, kao i o implementaciji presuda Europskog suda za ljudska prava i provedbi nacionalnih strategija koje se tiču ljudskih prava i problemima vezanim za iste.

Potom je predsjednik Savjeta naveo da je sljedeća sjednica Savjeta planirana u relativno kratkom razdoblju, a predložene teme će se raspraviti na sljedećoj sjednici nakon čega će se tijelima državne uprave uputiti konkretna rješenja.

Na kraju sjednice predsjednik Savjeta je svima zahvalio na sudjelovanju te zaključio 1. sjednicu Savjeta za ljudska prava.

Sjednica je završila u 15.40 sati.

KLASA: 022-01/22-01/02

URBROJ: 50-76-22-05

Zagreb, 28. ožujka 2022.

Zapisnik sastavila:

Natalija Lukić Buković
savjetnica u Vladi i Vladinom uredu

**POTPREDSJEDNIK VLADE REPUBLIKE
HRVATSKE I PREDSJEDNIK SAVJETA
ZA LJUDSKA PRAVA**

Boris Milošević